

ТАНЕКЕ

1996

Austria lastekirjanik MIRA LOBE (1913 - 1995)

on tänaseni üks populaarsemaid kirjanikke oma kodumaal ja mujalgi maailmas. Eriti armastatud on tema humoristlikud ja fantaasiaküllased teosed: meil eesti keeleski tuntud "Vanaema õunapuu otsas" ja "Hiir kipub välja". Mira Lobe on üks auhinnatumaid austria lastekirjanikke. Ta on saanud kahekümnel korral Viini linna laste- ja noorsooraamatu preemia. Tema nimi on kantud Rahvusvahelise Noorsookirjanduse Nõukogu aunimekirja.

Mets

M
MMM
MMMM
MMMMMM
MMMMMMM
MMM
MMMM
MMMMMM
MMMMMMM
MMMM
MMMM
MMMMMM
MMMMMMM
MMM
MMM
MMM

E
EEE
EEEE
EEEEEE
EEEEEEEE
EEEE
EEEEEE
EEEEEEEE
EEEEEEEEEE
EEEEEE
EEEEEE
EEEEEEEE
EEEEEEEEEE
EEEEEE
EEE
EEE
EEE

T
TTT
TTTT
TTTTT
TTTTTT
TTT
TTTT
TT TTTT
TTTTTTTT
TTTTT
TTTTTT
TTTTTTTTT
TTTTTTTTTT
TTT
TTT
TTT

S
SSS
SSSS
SSSSSS
SSSSSSSS
SSSS
SSSSS
SSSSSSS
SSSSSSSSS
SSSSSS
SSSSSSS
SSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSS
SSSSSSSSSSSSSS
SSS
SSS
SSS

Libaliblikas

LEE SIBLIKAS
TINISIIBNE
IIRUSTAS LÄBI KÕHU
JUHTMETES SÜNDINUD KÄRAST
TEKKINUD SIDEVEA PÄRAST
LIPPADI-LAPA EDASI
ARVUTIST VÄLJA SEDASI,
ET VAATAJAIL SUUD OLID LAHTI
JA KELLELGI POLNUDKI MAHTI
TEDA VAGASI ÄIKSESSE TAPARAATI AJADA.
NÜÜD SIIS LENDABKI LURINAL MÕÖDA MEIE MAJA TA.

Saksa keelest tõlkinud ANDRES JAAKSOO

Illustreerinud ANNELIIS AUNAPUU

ENO RAUD

Linnupesa

KUI KÖNNID MÖÖDA KESA,
SIIS MÄRKAD LINNUPESA.
JA KUI SA SEISMA JÄÄD,
SIIS PESAS MUNE NÄED.
VÕID OLLA PÄRIS KINDEL –
NEIST KOORUB VÄIKSEID LINDE
JA ÜKSKORD KESET KESA.
ON IGAL LINNUL PESA.

ENO RAUD

Linavästri

LINAVÄSTRIK VALLATU JA VABA,
MUUDKUI ÜLES-ALLA HEIDAB SABA.
ISE AGA HÜPLEB SAMAL AJAL
TOA JA KUURI VAHELISEL RAJAL.

ENO RAUD

Kure plaanid

KURG MÖÖDA KRAAVIKALLAST KÄIB
JA ÕIGE ETTEVÕTLIK NÄIB.
SA ÜTLE MIS TAL PLAANIS ON?
EKS LEIDA KRAAVIST MÕNI KONN.
JA MIS SEEJÄREL PLAANIS ON?
LEIDA KRAAVIST VEEL ÜKS KONN.

ENO RAUD

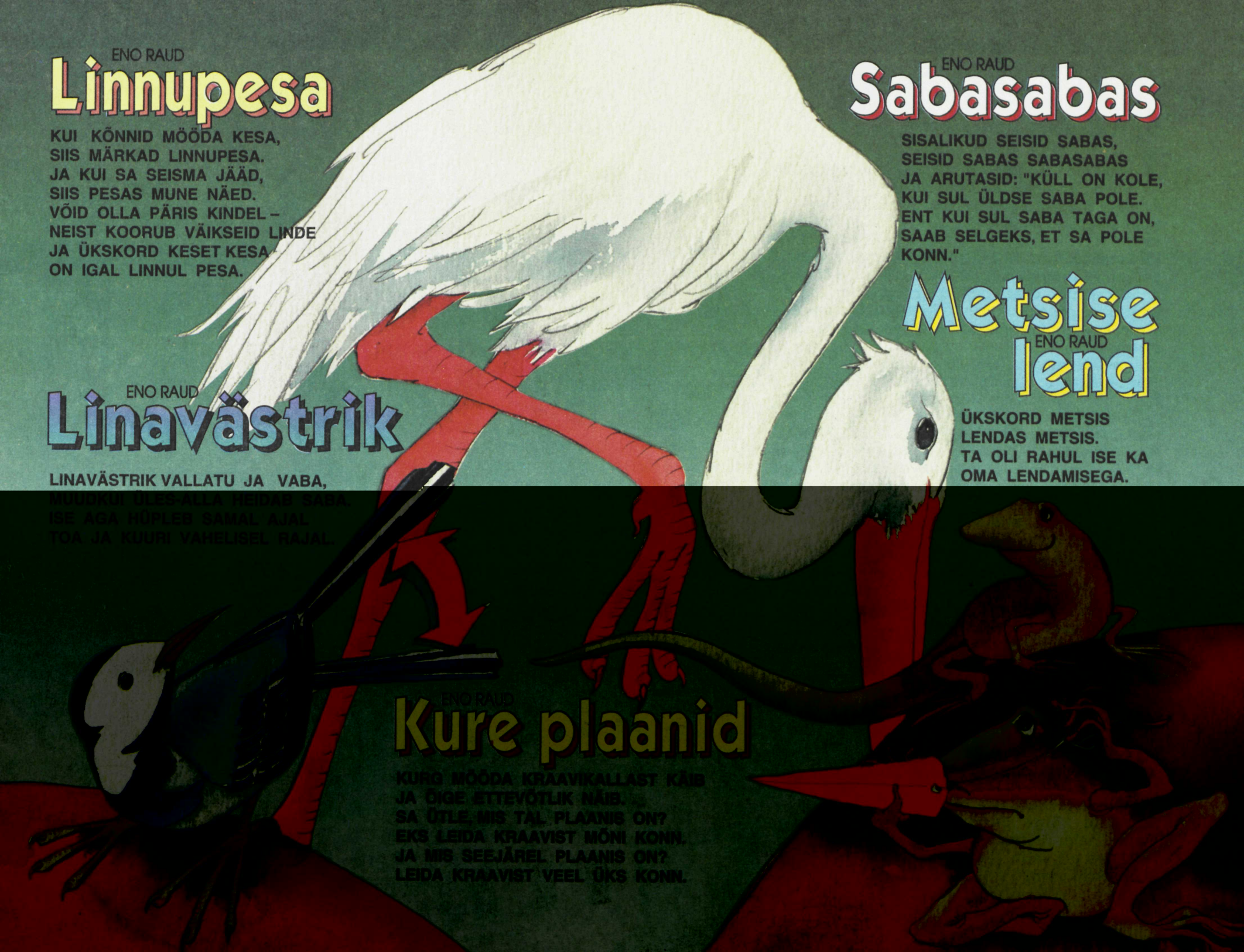
Sabasabas

SISALIKUD SEISID SABAS,
SEISID SABAS SABASABAS
JA ARUTASID: "KÜLL ON KOLE,
KUI SUL ÜLDSE SABA POLE.
ENT KUI SUL SABA TAGA ON,
SAAB SELGEKS, ET SA POLE
KONN."

ENO RAUD

Metsise lend

ÜKSKORD METSIS
LENDAS METSIS.
TA OLI RAHUL ISE KA
OMA LENDAMISEGA.

KÕIGE PAREM KOOL

Tommi tuli saba liputades Kairit nuusutama. Kairil oli pidupluus seljas. Sellest sai Tommi aru, et teda kaasa ei võeta. Koer puges laua alla häbenema. Kairi seadis kooliminekut. Koolimaja oli talle juba tuttav. Kairi ema oli lapsena selles koolis käinud. Ka Kairi vanaema oli sama kooli lõpetanud. Kairi oli oma ema ja vanaema kooliõde.

Vanaema ütles, et see on kõige parem kool.

Ema ütles, et Kairi on nüüd kõige väiksem koolilaps, kuigi nüüdsama oli ta kõige suurem lasteaialaps.

Aga nende rühma Kalle läheb hoopis teise kooli. See on tema ema töökoha lähedal. Kalle ütles, et tema kool on täiesti uus, seal ei ole veel keegi õppinud. Kalle ütles, et tema kool on kõige parem.

Hommikul leidis Kairi postkastist kirja. Täditütar Kertu kirjutas, et tema kool asub vanas mõisa-hoones. Sinna on kolm kilomeetrit ja suured vennad võtavad Kertut kordamööda oma jalgrattale. Kertul endal on ka ratas. Kertu õpib hoolega rattasõitu ja liikluseeskirju. Siis saab ta üksigi kooli sõita. Kertu kirjutas, et tema kool on kõige parem.

Kairi muutus kurvaks. Ta läks vanaemalt küsima, kas tõesti on Kertu kool kõige parem. Või on siis Kalle kool kõige parem.

Vanaema ütles, et igale lapsele on tema kool kõige parem.

Sellest muutus Kairi rõõmsaks. Ta tahtis kedagi teist ka rõõmsaks teha. Kairi lubas Tommile, et Tommi läheb koortekooli. See on Tommile kõige parem. Tommi saigi rõõmsaks ja tuli laua alt välja. Ta ei häbenenud enam.

*Kertu kool
asub vanas
mõisa-hoones*

*Kalle kool on
täiesti
uus*

*Tommi
läheb
koortekooli*

**SEE ON
KÕIGE
PAREM
KOOL**

AINO PERVIK

FANNY SÜNNIPÄEVA TORDILUGU

TORDID

HAKKASID

TULEMA
IGA PAARI
MINUTI
TAGANT

PALJU
ÕNNE
SÜNNIPÄEVAKS

Õhtul enne sünnipäeva jäi Fanny lausa kurvalt magama. Hommikul ärkas ta nukrana. Ta teadis, et ega midagi erilist oodata ole. Fanny oli nimelt kogu aeg üksik kodus. Ka sünnipäeval. Fanny ema ja isa, vanaisa ja vanaema ning isegi Fanny mõlemad tädid ja onud olid mööda maailma laiali. Kogu Fanny perekond töötas õhuvõrkudes, ja seal tehti tööd ilma igasuguste vaheaegade, puhkepäevade ja puhkusteta täiesti ennastunustavalt kõik ööd ja päevad läbi. Õhuvõrkudes ei olnud ju ööl ja päeval mingit vahet, ja nõnda kestis üks ja sama tööpäev nädalaid, kuid, aastaid, tegelikult kogu eluaeg. See oli hirmus edukas töö ja seda ei saanud hetkekski käest ära panna, sest siis poleks edust olnud enam jutugi. Kõik, kes tööd teha said, olid sellest pööraselt vaimustatud ning olid edu nimel valmis andma endast kõik.

Ega Fanny ema ja isa, vanaema ja vanaisa, tädid ja onud seepärast Fannyt vähem armastanud. Tegelikult mõtlesid nad kõik Fanny peale lausa pidevalt, iga kord, kui neil aga vähegi mahti oli.

Nõnda oli see loomulikult ka täna. Täna veel eriti. Sünnipäeva puhul ootas Fannyt üllatus. Õhuvõrkudes töötavatel vanematel pole ju küsimustki, kui nad tahavad lähendada oma lapsele näiteks sünnipäevatoriti. Tort saabuski. Tort lendas kohale läbi õhu! Seda ei kujuta vist ettegi, mismoodi on, kui üksildase sünnipäevalapse kurba hommikusse vupsab äkki avatud aknast korralik vahukooretort, maasikad kõik peal, ja martsipanist rooside vahel on šokolaadist kiri: Palju õnne sünnipäevaks, Fanny!

Just täpselt niimoodi Fanny sünnipäevahommikul juhtuski. Kõigepealt saabus ema tort. Siis tuli isa tort. Aga ka vanaema ja vanaisa ei jätnud last tordita. Ometi ka mitte mõlemad onud ja tädid. Kõik nad lähetasid Fannyle suure värske vahukooretordi.

Fanny pere oli loomulikult kohutavalt keskendunud oma tööle õhuvõrkudes. See töö nõuabki tegijalt kogu ta jõu ja tähelepanu, lausa seevõrra, et kõik muu võib kergesti meelest ära või segi minna. Fanny omaksed olid töö tõttu kõik natuke hajameelsed. Ning sagedasti juhtus, et nad unustasid ära, kas nad tegelikult elus olid juba midagi teinud või oli see alles tegemata. Seetõttu tegid nad küllalt sagedasti mõnda asja mitu korda.

Nii juhtus nüüd ka sünnipäevatoriti saatmisega. Tordid hakkasid tulema iga paari minuti tagant. Ikka siis, kui emale või isale või vanaemale või vanaisale, onudele, tädidle uuesti meelde tuli, et täna on Fannyl sünnipäev. Nad mõtlesid ju tõesti kogu aeg armastusega oma pisikesse Fanny peale, sest selles peres rohkem lapsi ei olnudki.

Kodus muutus lugu aga peagi üsna hulluks. Juba kella kümneks hommikul oli kogu maja vahukoore, kreemi, maasikate, martsipanrooside ja šokolaadikirjade alla mattunud. Tordisadu aga aina jatkus. Ega siis Fanny peres olnud kellelgi kahju ühest väikesest vahukooretordist oma armsale lapsele! Varsti oli kogu tänav torte täis. Tordid muudkui tulid. Peagi oli kogu linn kaetud vahukoore ja maasikatega.

Mõelda vaid, kui maitsev see kõik oli! Appi torti sööma tuldi isegi ülemeremaadelt. Fanny sünnipäev kujunes tohutuks rahvaste peoks.

Täpselt keskööl tordisadu lakkas. Selleks ajaks olid sünnipäevalised ka jõudnud oma tordiisu juba täis saada.

Fanny sünnipäev oli igatahes väga meeldejääv sündmus ja kõik lootsid südamest, et sama kordub ka järgmisel aastal.

Salakuulaja loomaaias

LEELO TUNGAL

Loomaia elanikud märkasid hämmastusega, et nende hulka on pugenud Salakuulaja. Kuidas muidu oleksid inimesed saanud teada asjadest, millest pikka aega oli aimu ainult loomadel? Kust teadsid inimesed, et mägral on urus oma kemps? Seni polnud härra Mäger veel ühtki inimlast oma kempsu lubanud. Kes lobises kahejalgsetele välja rebase kirbukaotamise saladuse? Proua Rebane oli väga uhke oma säravpuhtale kasukale. Ja kui sinna haruharva väike kirbukari sigineski, siis võttis rebane ölekõrre suhu ning sukeldus jõepõhja. Ölekõrre abil oli tal kerge hingata, kuid kirbud, kellel kõrsi suus polnud, olid sunnitud rebase kasukast jalga laskma... Ei proua Rebane ega ka härra Mäger olnud oma saladustest kellelegi kõnelnud, kuid ometi kirjutati nendest nii "Tähekeses", "Meie Meeles" kui uues ajakirjas "Loomariik".

Keskööl, kui härra Elevant oli koosoleku märgiks kolm korda pasundanud, kogunes loomaia rahvas tiigi äärde nõu pidama. Iga loom pidi asetama käpa või koiva südamele ning lausuma: "Tunnistan, et mina pole inimestele ühtki loomariigi saladust välja lobisenud!"

Kui kõik neljajalgsed olid nõnda öelnud, jõudis järg lindude kätte. Ka nemad teatasid ausameelselt, et mingit vandenõu pole inimestega peetud. Linnud-loomad laiutasid käppi-koibi – mine tea, ehk on inimesed ise lindude-loomade keele selgeks saanud?

"Jah, edaspidi ei julge inimeste kuuldes enam suudki lahti teha," lausus orav tusaselt.

"Oot-oot, kas keegi on lugenud allkirja, mis loomalugude all seisab?" küsis vana öökull, kes seni oli omaette mõtiskledes laulu ümisenud.

Kõik vangutasid pead, julgemata tunnistada, et enamjagu neist ei tundnud tähtigi. Ainult üks viirpapagoi teadis: "Jah, autori nimeks on paljudel lugudel hr. Ahm – kuid sellenimelist meie suguseltsis küll pole."

"Sellenimelist pole terves loomaaiaski," lõrises lõvi. "Mis me siin ikka asjata aega viidame, nähtavasti on tegemist välismaalasega."

Korraga kostis puuoksalt heledat naeru. Naerja oli varblane, kes tegelikult loomaaeda polnud sisse kirjutatud ja käis siin ainult vahel teri nokkimas ning vanni võtmas.

"Teie siin aasite ja arutate, aga üks karvane elukas kirjutab praegugi mingeid salamärke kasetohule – seal loomaia servas, jänesepuuride taga!"

H.Käo96

Illustreerinud HENNO KÄO

Kõik kihutasid jänesepuuride juurde sellise hooga, et ehmunud jänkupapad panid puuriuksed seestpoolt haaki ja katsid silmad kõrvadega.

Tõepoolest, tume karvane loom kirjutas mõtlikul ilmel midagi kasetüvelt koorunud tohule.

"Kaljukass!" hüüdsid loomad kooris.

"Kalju, mis sina siin teed?" küsis lövi vihasealt. Kuid juba oli öökull looma selja taha lennanud ja luges kasetohult: "Karuemad toovad oma pojakesed teatavasti ilmale varakevad, une pealt..."

Proua Karu punastas: "Sa jeerum, isegi mu abikaasa ei tea sellistest asjadest midagi – ja see loom lobiseb meie elust kogu ilmale! Kaljule tuleks kere peale anda!"

"Õigus!" hüüdsid loomad läbiseigi.

Kaljukass konutas kase all ega lausunud sõnakestki.

"Ta käib siin igal ööl omaette nokitsemas!" hüüdsid jänesed, kes olid esimesest ehmatusest toibunud.

"Kalju, miks sa seda teed?" küsis kaamel.

"Aga mis selles halba on, kui inimesed loomade elust üksteist teada saavad?" küsis kaljukass vastu.

Loomad vaatasid üksteisele nõutult otsa ja kehtasid õlgu.

"Ei noh," lausus lövi, "võib-olla polegi sellest midagi halba, aga asja teeb kahtlaseks just see, et sa kirjutasid meie elust varjunime all.

"Kuidas nii?" imestas kaljukass. "Kui te kõiki mu jutte lugenud oleksite, siis teaksite, et meid, kaljukasse, kutsutakse ka ahmideks!"

"Tohoh!" imestasid loomad.

"Ei noh, mis seal imeks panna – mind näiteks hüüavad paljud reinuvaderiks!" teatas rebane.

"Minu kohta öeldakse mesikäpp," naeratas karuema, "kuigi paljukest seda mett mu kápale on sattunud... Kui päris aus olla, siis ega ma hästi lugeda oskagi, M-tähte ainult tunnen!"

"Ja mina oskan kirjutada üksnes O-d," tunnistas orav.

Lövi ei tunnistanud midagi. Ta mõtles veidi aega kulmu kortsutades ja teatas siis: "Karistuseks...mm-mm...salatsemise eest teen kaljukassile, kelle salanimi on Ahm, kohustuseks kõigile loomaaria loomadele lugemine ja kirjutamine selgeks õpetada. Tunnid hakkavad toimuma kesköösi täiskuu ajal."

Sestpeale õpivad kõik loomaaria elanikud kirjatarkust. Naljaked sildid, mis pildi abil selgitavad, et võõrad ei tohi loomi káppida ega toita, on mõeldud hoopis neile inimestele, kes veel lugeda ei oska. Hea, et sina pole nende seas!

AJAS RÄNDAMINE

"LEGO" firma on loonud uue mänuasjasarja, millega saab minna ajas rändama. "LEGO" mänuasjade maaletooja, AS "REKATO" ja "TÄHEKE" kuuluvad välja jutuvõistluse, kuhu ootame lugusid minevikust või tulevikust. Jutt ei pea olema tõepärane, kuid keelatud see pole. Kui mõtlemisega hätta jääd, palu vanaisa või vanaema endale jutustada oma lapsepõlvest. Sinu jaoks on see üsna kauge minevik. Põnevamate juttude kirjutajaid ootavad auhinnad "Ajast rändamise" sarjast. Need saame jälle oma ajakirja healt sõbralt – aktsiaseltsilt "REKATO".

Töid ootame toimetusse 12. septembriks. Enne kooli tuleb kirjatöö harjutamine käekirjale kindlasti kasuks. Ümbrikule kirjuta ka "Ajast rändamine". Kui sul ajakirja aadress veel meelde pole jäänud, siis leiad selle tagumiselt sisekaanelt.

LEGO SYSTEM

AS

6493
Laev ajas
Lendav
mis on
reisideks

Uudis

Uudis

6491
Propelleritega roller
ajas rändamiseks.
Sobiv lühikesteks
reisideks.

6494
Ajast rändajate
Timi ja Dr. Cyber
3 lendava objekti.

LEK-TO LTD

6492
Masin ajas rändamiseks.
Varustatud kõigega reisideks
tundmatutes maailmades.

Uudis

rändamiseks.
lijuv, pöörlev objekt,
e valmistatud pikkadeks
õõrastes maailmades.

or.
odu ja laboratoorium koos
eskoobi ja igasuguse varustusega reisideks ajas.

ÜMBRIKUD

Huvi ümbrike kogumise vastu on tavaliselt margikogumisega tihedasti seotud. Ühel päeval lihtsalt avastad, et ei tahagi marki ümbrikult välja lõigata. Näiteks teater "Vanemuine" juubelmargiga ümbrikul on just Tartu postkontori tempel ja teatrihoone ise. Teine näide: Eesti Olümpiakomiteele saadetud kiri on ümbrikus, millel on Rahvusvahelise Olümpiakomitee sümbolika, sporditeemaline mark ja pealegi veel olümpiarõngastega postitempel. Minu kogus on kosmoseteemalised ümbrikud, mida on kosmosesse kaasa võetud ja uurimiskompleksil "Mir" tembeldatud (vahel öeldakse ka "kustutatud"). Mõni ümbrik teeb reisi põhjapoolusele. Siis märgitakse ümbrikule tembeldamise täpne koht. Mereuuringute laeva kapten lisab ümbrikule oma laeva templi ja kinnitab tembelduse õigsust oma allkirjaga.

Kui oled tähelepanelikult lugenud minu juttu markidest, siis tead, et ümbrik on vanem kui postmark. Ümbrik mõeldi välja selleks, et keegi teine ei saaks kirja sisuga tutvuda. Kirjavahetus puutumatus on postitöötajate auasi.

Kirjaümbrik kannab mitut sõnumit. Tempel ütleb, kust kiri on saadetud. Ümbrikul on alati kaks templit. Mark kustutatakse väljasaatmise kuupäeva templiga. Ümbriku teisel poolel on kohaletoimetamise tempel. Margilt saad teada, palju kirja saatmine maksab. Ka aadress kirjutatakse erinevates riikides erinevalt. Vanasti piserdasid armunud daamid ümbriku oma lemmiklõhnaõliga. Sõja ajal ei tohtinud sõdur ümbriku kinni kleepida, seda tegi tšensor – inimene, kes kontrollis kõikide kirjade sisu. Kardeti, et kodustele jutustatakse ka

KoGUJA-ONU SAMUEL

sõjasaladustest.

Ümbrikke võib liigitada ka teemade järgi: erinevad ettevõtted, linnavaated, lilled, loomad, riiklikud tähtpäevad ja pühad. Viimasel ajal kasutatakse tihti väikese kileaknaga ümbrikke. Aadress kirjutatakse kirja peale just nii, et see jääb aknakese kohale.

Kogujate seas on tuntud nn. esimese päeva ümbrikud. Inglisekeelne lühend FDC tähendab seda, et margi käibelevõtmise esimesel päeval kleebitakse see ümbrikule, mille pilt ja kirjad on seotud margil kujutatuga. Ka templil on kiri "Esimene päev".

Nüüd jälle küsimused:

1. Kumb on vanem, ümbrik või postmark?
2. Ümbrikel on liimiriba. Milleks seda sinu arvates on vaja? Selgita vastust.
3. Mida saad teada, kui oled ümbriku tähelepanelikult uurinud?

Koguja-onu Samuel

Saime Vana-Antsla Alkooli III klassilt ilusa pildi ja kena kirja. Pildil on näidendi "Väikese Mari unenägu" tegelased koos õpetaja Aime Kahkiga, kes selle näitemängu selgeks õpetas. Katre tegi näitemängu sisu kohta luuletuse. Seda ja teiste laste meenutusi näidendi õppimisest saavad nüüd kõik Eestimaa lapsed siit lugeda.

Mina mängisin kahte osa – kukke ja puravike pealikku. Kukel oli uhke kukemask ja ilus saba. Seene jaoks meisterdasin ise kübara ning mõõga. Kuigi mõlemad osad olid mul selged, närveerisin etenduse ajal ikka. Aga kõik lõppes hästi. Pärast esinemist sõime sefiiritorti ja jõime teed.

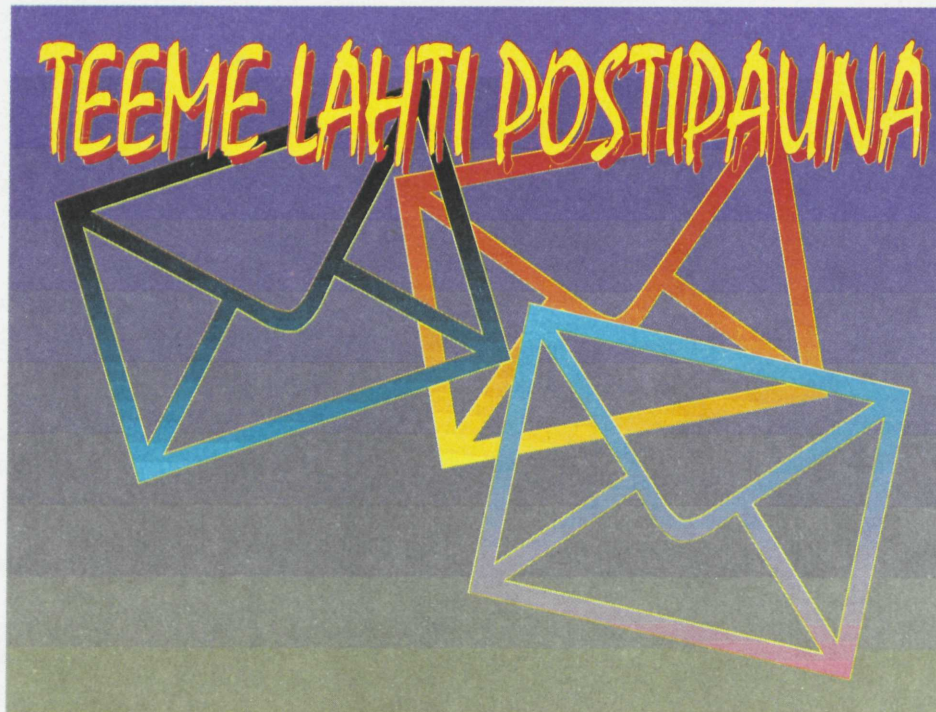
KAIMO KÄKKINEN

Enne etendust valmistasime emaga hoolega kostüüme. Olin unehaldjas, metsahaldjas ja kärbseseen. Ema kaabust sai kaunis kärbseseenekübar. Meie näitemängu tuli vaatama hulk rahvast. Näidendit läheme mängima ka Antsla Kultuurimajja.

MAARJA KÖLLER

Selles näidendis olin Mari, möödunud aastal mängisin Punamütsikest ja jänkut. Kahe aasta peale kokku olen esinenud viies näidendis. Isadepäeval esitasime "Mida Miki ei õpi, seda Mihkel ei mäleta".

KAILI KAPP

Vana-Antsla Alkooli tublid lapsed ja õpetaja AIME KAHK

MUINASJUTT LAULUDEGA

Ärkab Mari –
nukku pole.
Päev see tundub
kurb ja kole.

Kutsub appi Muri,
kes teeb palju kära,
sest nuku röövis ära
va reinuvader kuri.

Rebase käest pääses ta,
jooksis metsa rutuga.
Nüüd ta kõnnib metsas ringi.

Kohtab siili, jõhvikaid,
pohlalapsi, murakaid.
Puravikud, kärbseseened,
satuvad ka tema teele.

Ometi koer leidis nuku,
koju viis ta ruttu-ruttu.
Marile ta üle andis,
juhtunust kõik ette kandis.

Muinasjutt lõppes
ja algas päev.
Unenäos seda sa
kõike näed.

KATRE KÄKKINEN

Mina olin nukuna peaosas ja mu parim sõber Kaili oli Mari. Osa oli küll pikk, kuid pähesaamisega polnud siiski suurt muret ja kostüümidki said ruttu valmis. Mulle meeldis väga hundi(Priit) ja rebase(Aili) mäng. Kõige lõbusam oli puravike ja kärbseseente kohtumine.

KAROLYN KRILLO

ALGUL VAATA VASAKULE, SIIS PAREMALE

Lõppes liiklusalane joonistus- ja kirjandivõistlus. Ülaloodud teeületamise reegli vastu eksisid kahjuks paljud võistlejad. Autod sõidavad tee PAREMAL poolel, seepärast tulebki algul meil, jalakäijail, vaadata VASAKULE.

Nüüd aga võitjad.

JOONISTAJATEST saavad autasu TAGAVERE ALGKOOL Saaremaalt ja selle kooli õpilased JAANUS LEIDAS, KIRSIKA MAAMÄGI, ELA VELVISTE ja VELJAR JURKATAM ning 5-aastane MARIA NAPPA Püssist.

KIRJUTAJATEST võitsid autasu PÄRNJÕE PÕHIKOOLI II klass ja selle õpilased ELE HOLONIN ja HARDO AUKSMAA, samuti PEETER KUDDU, LIISA KIVIMÄE ja ANDRES AINSON Tallinnast ning GERLI SILM Sauelt.

LEHM ÜLETAB TEED

Kiirtee on suur tee. Seal sõidavad kõik autod kiiresti. Ükskord tahtis minna lehm üle kiirtee. Ta kõmpis ja vaatas, mis siin toimub, et kõik autod nii kiiresti sõidavad, ei saa kuidagi üle tee minna. Seda nägi pealt politseinik, ta läks lehma juurde ja küsis leebelt: "Mis sa siit otsid?" Lehm läks minema. Aga mõne aja pärast tuli lehm tagasi. Politseinik kokkus, sest lehm hakkas üle tee minema. Politseinik jooksis lehma juurde ja ajas ta ära. Siis tuli lehm jälle tagasi ja nii kemplevad nad tänapäevani, kui nad veel surnud pole.

PEETER KUDDU Tallinnast

OLE ETTEVAATLIK

Liikluses on palju ohte, kui sa pole ettevaatlik. Autotee pead ületama õigest kohast. Kui oled jõudnud võõra juurde, siis vaata enne VASAKULE ja alles siis PAREMALE ja kui ei tule autot, võid üle tee minna. Bussist väljudes võid teed ületada ainult seisva bussi tagant, kuid parem on, kui lased bussil enne ära sõita ja siis lähed üle tee. Kui sa kõike seda meeles pead, siis polegi tänaval nii ohtlik.

ELE HOLONIN Pärnjõe Põhikoolist

LIIKLEMINE TÄNAVAL

Tänaval tuleb alati olla väga ettevaatlik, ükskõik, kas sõidad jalgrattaga või käid jala. Käia tuleb tee vasakul pervel või kõnniteel. Jalgrattaga tuleb sõita tee paremal poolel. Eriti ettevaatlik tuleb olla tee ületamisel. Enne teele astumist vaata VASAKULE, siis PAREMALE, et veenduda, kas autot ei tule. Alles seejärel võid ületada tee. Sõiduteel ei tohi kunagi mängida.

HARDO AUKSMAA Pärnjõe Põhikoolist

MOPEEDIJUHI TEMBUD

Oli kuum ilm ja Martinil tekkis janu, mistõttu ta otsustas limonaadi ostma minna. Janust hoolimata vaatas ta enne tänavat ületades valgusfoori, mis näitas punast tuld. Peagi süttis roheline tuli ja ta ületas tee. Järsku kuulis Martin lähenevat mopeedimüra. Juht roolis oli aga vist segane, sest ta tegi suuri võnkeid edasi-tagasi. Martin pages kõrvaltänavale ja seal oligi pood. Limonaad ostetud, alustas poiss tagasiteed. Kui ta rahulikult mööda kõnniteed sammus, ehmatas teda mopeediplärin. Jälle oli sama juht, kes oli seekord hoopis ülekäte – nimelt sõitis ta jalakäijate teele. Ta vuhises poisist mööda, kiskus Martini käest koti, mis kohe maha kukkus, nii et pudelid läksid puruks. Siis ilmus sündmuspäigale politsei, kes asus pahategijat püüdma. Peagi saadigi kätte mees, kes oli Martinit kimbutanud. Muidugi pidi liiklusekratt trahvi maksma, samuti hüvitama purukskukkunud pudelid.

ANDRES AINSON Tallinnast

Talulapsed

Suvised tööd

Mis töödele tuleb tänapäeva talulapsel käed külge panna? Vaat kus lugu! Siin on nüüd sageli teisiti kui vanaema-vanaisa lapsepõlvapäevil. Siis oli talulaste peatöö karjaskäimine. Maarja ja Tave kodus aga loomi ei peeta. Ei ole hobust, ei lehma ega lambaid. Nende pere talu on kanakasvatustalu. Ja kanakarjas pole vaja käia. Kes jõuaks kuutsada kana karjatada. Kanadel tuleb leppida puurieluga.

Aga ikkagi on Maarja ja Tave suvistest tegemistest palju seotud kanadega. Kui tuuakse uued noorlinnud, aitavad tüdrukud neid kastist välja võtta. Kui kanadel on munemise kõrgaeg, käivad Maarja ja Tave mune korjamas. Pärast aitavad nad neid sorteerida ja äraviimiseks pakkida. Linnuvabrikutes teevad sorteerimis- ja pakkimistööd masinad, talu kanalas jääb see nobedate näppude hooleks.

Teine laste tööpõld on põllul. Kartul vajab rohimist. Kõblas kaenla all, kõnnivad Maarja ja Tave umbrohuga võitlema.

Lisame siia kõõgis ema aitamise ja pisikese Kristeli järele vaatamise ja seitsmeaastasel Kellil silma peal hoidmise. Kas nüüd on Maarja ja Tave suvised töötoimetused kõik üles loetud? Muidugi mitte. Kõike lihtsalt ei jõua üles lugeda.

Suvised mängud

Maarja ja Tave koduõuel on harali okstega suur saarepuu. Et selle otsa saada, hüppab Maarja alumisest oksast kätega kinni, vibutab jalad kõrvaloksale, ripub mõne hetke, pea alaspidi, puhib ja ähib, kuni äkki on roheliste lehtede süles. Tavel asi nii hõlpsalt ei käi. Tave peab kasti, pingi või paku puu alla tooma, muidu tema oksteni ei ulatu.

Puu otsas on tore istuda. Kui vakka püsid, võid näha, kuidas tihane lendab kõrvalpuule siutsuma. Põldude vahelt Äksi viiv kruusatee paistab hästi kätte. Võid aegsasti ennustada, mis marki on see auto, mis Kolu poolt lähenedes tolmutilve tõstab. Ja muidugi võid naeru kihistada, kui sind on õue otsima tulnud ega suudeta kuidagi ära arvata, kuhu see tüdruk kadus. Puu otsa ei oska otsija ju tavaliselt vaadata.

Palusin Maarjal ja Tavel paberile panna, mis neile suvest kõige rohkem meeldib.

"Rattaga sõitmine, järves ujumine, kiikumine, metsmaasikad, poeskäimine," kirjutas Tave.

Maarja oli sellele veel lisanud salapaikade tegemise. Möödunud suvel oli tal säärane salapaik lauavirnade varjus. Maarja hoidis seal oma salaasju.

Kus tänavune salapaik on, see on nii suur saladus, et sellest me ei räägi. Lõpetuseks on õigem midagi muud öelda. Kasvõi seda, et tüdrukud käivad Kose Keskkoolis. Sügisel läheb Maarja kuuendasse, Tave neljandasse klassi.

JAAAN RANNAPI tekst ja fotod

LAUAMÄNGUD VIHMASEKS SUVEPÄEVAKS

REBANE JA HANED

Pane valgetele ringidele 17 nuppu või nõopi, mis tähistavad hanekarja. Keskele mustale ringile pane teistsugune nõop, see on rebane. Kui tahad mängu raskemaks teha, võid panna 2 rebast. Üks mängija võtab rebase(d), teine haned.

REBANE alustab. Tema ülesanne on jõuda läbi hanekarja ja pista nahka võimalikult palju hanesid. Hani on rebase kohus siis, kui too saab hüpata hane taha vabale ringile. Kõik 3 ringi peavad asuma ühel joonel, mitte nurga all. Kes rebase kohus, see on mängust väljas. Kui hüpata ei saa, liigub rebane kõigis märgitud suundades ühe ringivahe võrra edasi.

HANEKARJA ülesanne on suruda rebane nurka enne, kui too on karja hävitanud. Selleks tuleb takistada rebase liikumist. Hanedega mängija võib korraka liigutada vaid üht nuppu ja ainult ühe ringivahe võrra.

Rebase-hanede mängu tunti juba vanal viikingiajal, samuti keskajal Hiinas ning Indias.

HOBUSTE VÕIDUAJAMINE

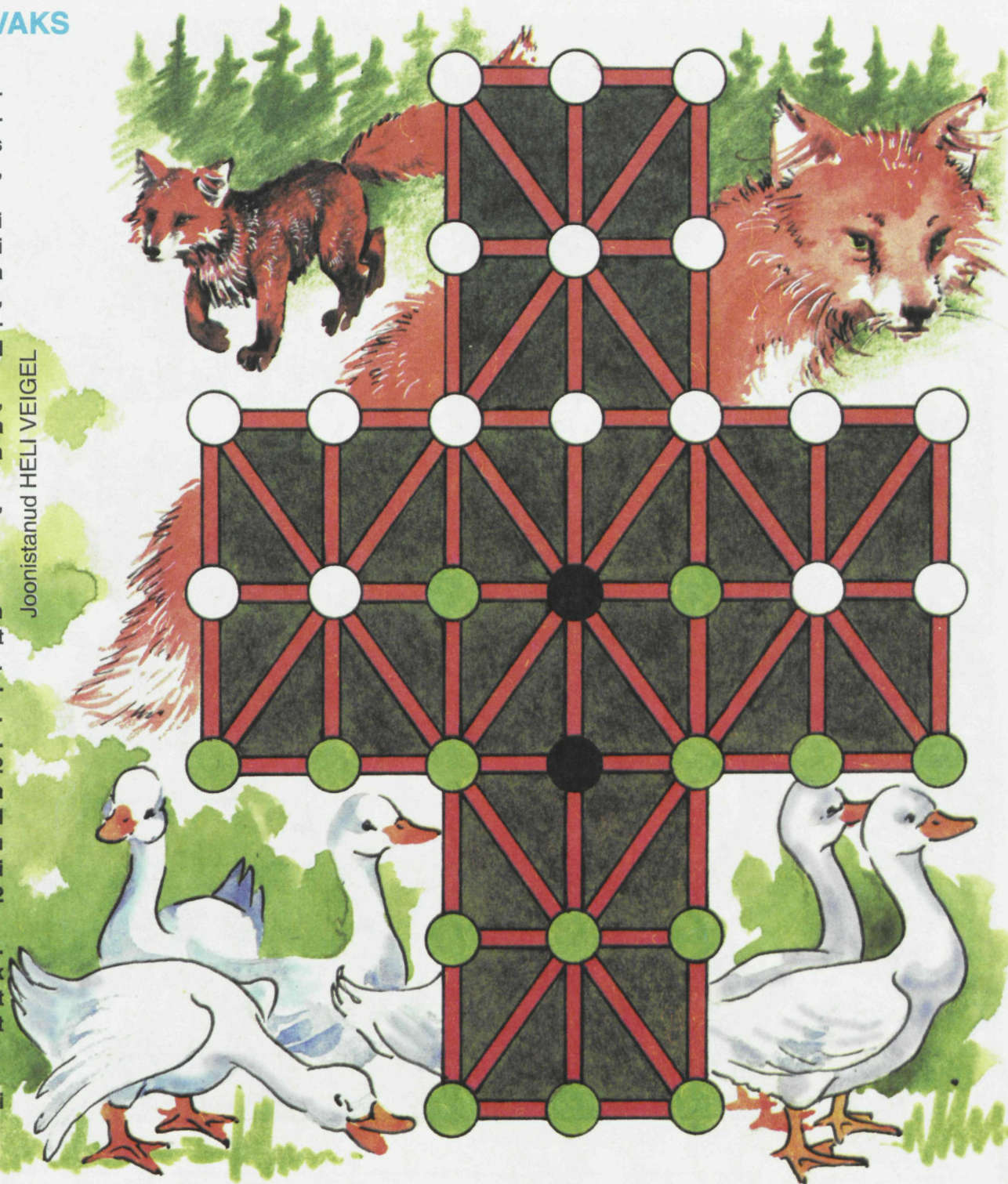
Vajad 6 erinevat nuppu ja 3 vürflit. Kui mängijaid on vähem, võib igaühel olla 2-3 hobust. Kui mitut vürflit pole, siis veereta mitu korda ja pea numbrid meeles. Alustab hobuse nr. 1 omanik. Ta veeretab vürfleid korraka, numbrid näitavad, milline hobune edasi liigub. Võib juhtuda, et veeretaja enda hobune jääb paigale. Kui 1. mängija veeretab 2 sarnast numbrit (näiteks 2,2 ja 4), siis liigub tema ratsu (nr. 1) siiski 1 ruudu võrra edasi, paigale jääb hoopis nr.2. Kui sarnased numbrid kattuvad veeretaja hobuse omaga, liigub too 2 ruudu võrra. Kui sarnased on kõik 3 numbrit, kuid need ei kattu omaniku hobuse omaga, liigub ratsu siiski 2 ruudu võrra.

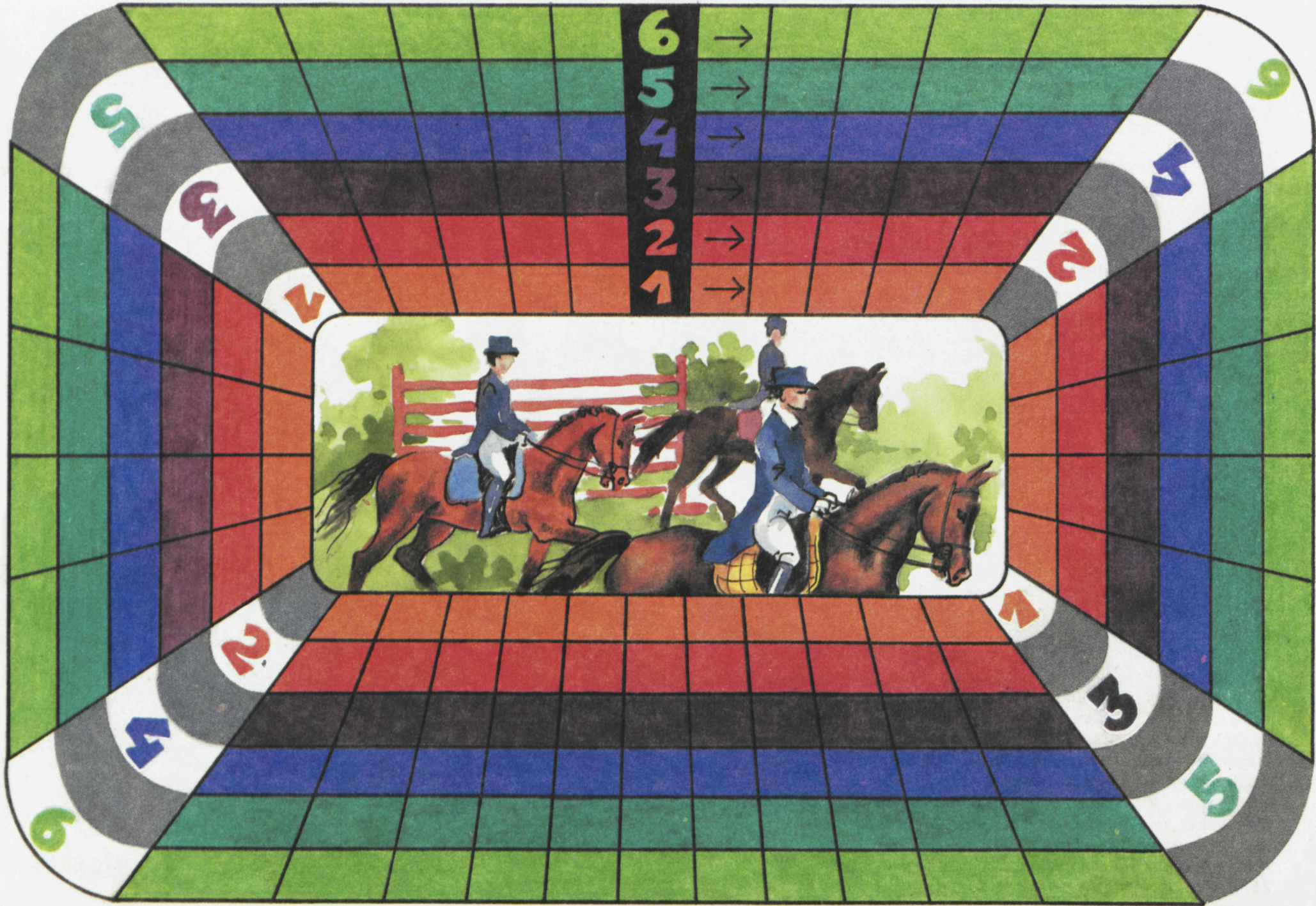
Diagonaalides asuvad valged ja hallid väljad on tõkked. Hallilt tõkkelt saab hobune edasi vaid juhul, kui omanik ise veeretab välja oma hobuse numbrit. Valgelt tõkkelt saab edasi, kui mängija veeretab välja 2 või 3 sarnast suvalist numbrit.

Võidab see, kes esimesena stardijoonele tagasi jõuab.

Võiduajamise mäng on pärit moodunud sajandi Saksamaalt.

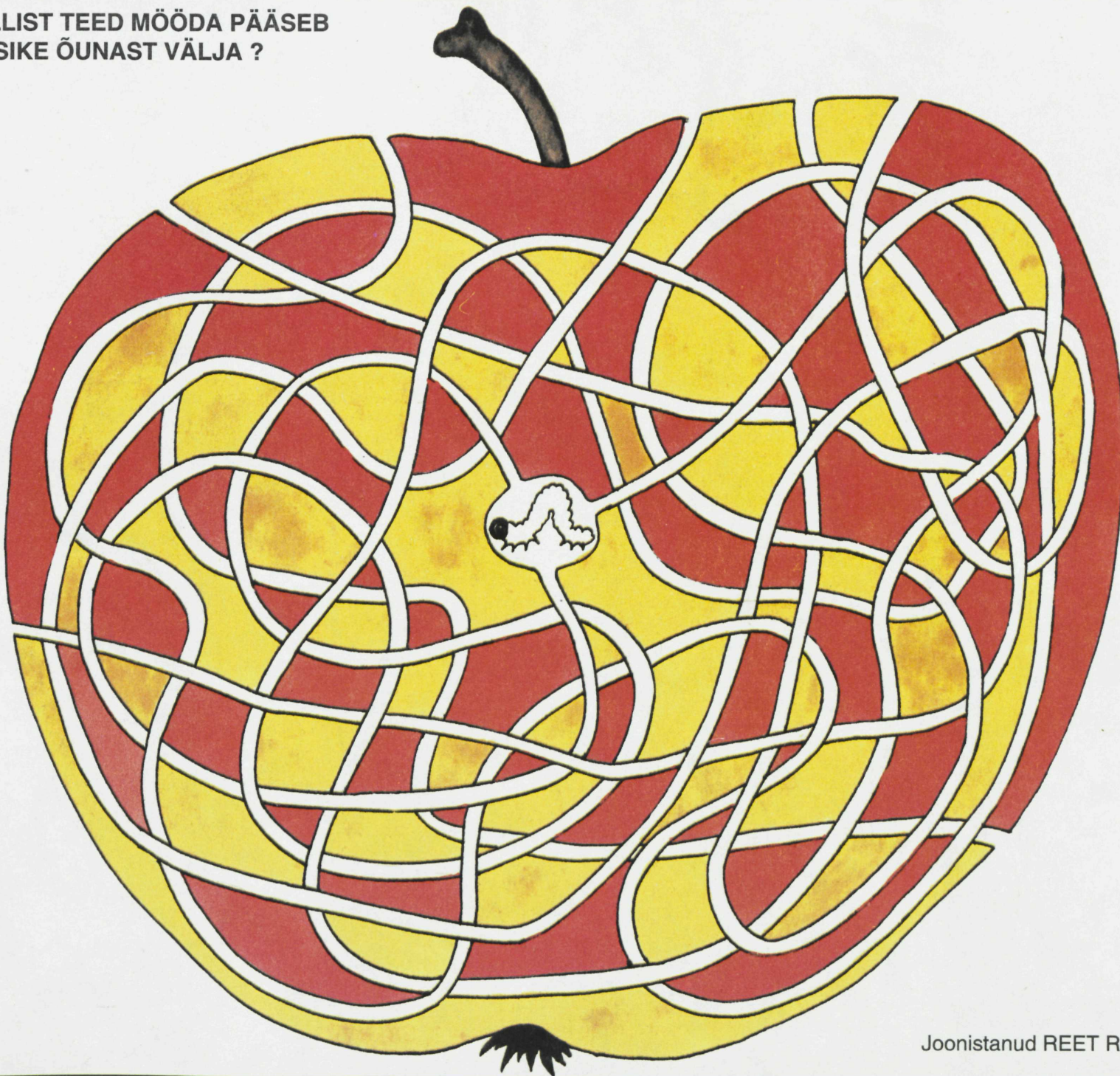
Joonistanud HELI VEIGEL

ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA!

MILLIST TEED MÖÖDA PÄASEB
USSIKE ÖUNAST VÄLJA ?

Joonistanud REET REA

Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497

Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
PIRET
RAUA
JOONISTUS

HIND 7 KROONI

Bassu

TEREKEST KÕIGILE!

Lõikuskuu lõpuks on näha, mis on kasvanud kõigest sellest, mis te kevadel mulda pistsite. Minagi külsin kena priske kondi aianurka, kuid mida ei kasvanud, seda ei kasvanud. Lauritsapäeval (10.08.) tuletegemisest arvab vanarahvas tuleõnnetust tarre tulevat. Nii tuli ka Taavi vanaisal piibutobist loobuda. Tõsi küll – minu abiga. Sel päeval topiti veel konnade suud kinni, et nad rukkiorast pintsliisse ei pistaks. Arvati, et nüüd tuleb õuntele maitse manu. Siin arvas osa rahvas küll, et see ikka rohkem pärtlipäeva (24.08) peale jääb. Aga teie proovige ise järele. Pärtlipäevast saati hakkavad halvad hommikuti maha vajuma ning pidavat toimuma ka esimene sügistorm – pärtliraju. Mõnel pool peetakse augusti ka mädakuuks, nii et olge valvsad!

TEIE BASSU

Joonistanud ja kirjutanud
RAIVO TIHANOV

